

०षस्वञ्जे Vop. 8, 107. dass.: चरणौ काचिदालिङ्ग्य काचित्काण्ठे (wohl क-
ण्ठे) विषस्वञ्जे R. 6, 94, 9.

— सम् dass. BHATT. 18, 23.

— धर्मिस्मू dass.: पितृवै पुत्रानभि सं स्वञ्जस्व AV. 12, 3, 12.

स्वञ्ज (स्व + ञ्) 1) adj. (f. स्त्री) *eigen, angehörig*: वज्रासो न ये स्वञ्जाः
स्वतर्वसः RV. 1, 168, 2. अनु स्वञ्जा मक्षिष्यन्तत व्राम् 121, 2. बुद्धि so v. a.
im eigenen Kopfe entstanden R. 2, 112, 16. — 2) m. a) *Viper (vivipara)*
oder etwa zu स्वञ्ज AV. 3, 27, 4. 5, 14, 10. 6, 56, 2. 10, 4, 10. 15. 17. 12, 3,
58. AIT. Br. 3, 26. nach Sā. angeblich eine Schlange, die an beiden En-
den Köpfe hat. — b) *Sohn* TRIK. 3, 3, 88. MED. g. 17. — c) *Schweiss* diess.
— 3) f. स्त्री *Tochter* ÇABDAR. im ÇKDr. — 4) n. *Blut* MED. masc. TRIK.

स्वञ्ज m. ein *Eigener, Angehöriger, Verwandter* (Gegens. पर, परञ्ज, बाह्य);
der sg. häufig auch in collectiver Bed. AK. 2, 6, 2, 34. H. 561. HALĀ. 2, 354. KĀTJ. ÇA. 25, 4, 25. BHAG. 1, 28, 45. MBH. 1, 3601. 3, 2343.
2565. 13, 2404. 14, 442. R. 2, 47, 19. 79, 4. R. GORR. 2, 33, 2. S. 5, 86, 21.
89, 63. 6, 99, 28. RAGH. 8, 70. 16, 86. KUMĀRAS. 4, 26. ÇĀK. 136. SPR. (II)
1143. 2125. 2738. 2876. 5734. fg. 6343. 6532. दुर्जनस्वञ्जनयोः 6672.
VARĀH. BRH. S. 51, 25. 69, 17. KATHĀS. 14, 25. 39, 166. 48, 129. DAÇAK. 63,
1t. BHĀG. P. 3, 14, 25. 4, 3, 25. 5, 5, 18. pl. R. GORR. 2, 16, 47. SPR. (II)
1585. 6879. 7052. 7273. VARĀH. BRH. S. 104, 39. KATHĀS. 21, 112. MĀRK.
P. 51, 119. BHĀG. P. 1, 14, 25. 3, 24, 31. PAÑĀT. 98, 14. 175, 2. VET. in
LA. (III) 27, 2. in comp.: सुहृत्स्वञ्जनवाक्यानि MBH. 3, 2287. 3058.
०प्रिय R. 2, 73, 22. RAGH. 8, 85. SPR. (II) 316. 1630. मित्रस्वञ्जनबन्धनाम्
4862. 5383. 7225. VARĀH. BRH. S. 19, 18. 80, 18. 96, 2. KATHĀS. 19, 22.
BHĀG. P. 1, 9, 36. 4, 3, 18. 7, 15, 4. स्वञ्जनजनविद्वेषकारण MĀKĀH. 8, 19. am
Ende eines adj. comp. (f. स्त्री) R. GORR. 1, 1, 105. 70, 12. DAÇAK. 72, 8.
Nicht selten werden स्वञ्जन und मुञ्जन mit einander verwechselt.

स्वञ्जना (von स्वञ्ज) f. nom. abstr.: सर्वो ज्ञनः ०तमुपयाति तस्य
wird zu seinem Verwandten SPR. (II) 4594.

स्वञ्जन् (wie eben), ०यति Jmd zum Angehörigen haben so v. a. ähn-
lich sein, mit acc. BĀLAR. 130, 20 (मुञ्ज ० gedr.).

स्वञ्जनाय् (wie eben), ०यते zum Angehörigen werden: धनिनो परो ऽपि
स्वञ्जनायते SPR. (II) 1143. 1142.

स्वञ्जन्मन् adj. *selbsterzeugt, leiblich*: शेषम् RV. 7, 1, 12.

स्वञ्जात adj. dass. AK. 2, 6, 1, 28. H. 550. subst. ein *selbsterzeugtes*
Kind SPR. (II) 5849.

1. स्वञ्जाति f. die *eigene Art*, — *Beschaffenheit* SUÇA. 1, 147, 6. *das*
eigene Geschlecht SPR. (II) 7162. *die eigene Kaste* M. 8, 277. स्त्र ० adj.
(hierher oder zu 2. स्वञ्जाति) *von anderer Kaste* 9, 86.

2. स्वञ्जाति adj. einer *seines Gleichen* SPR. (II) 7113.

स्वञ्जातिद्विष् m. *Hund (seines Gleichen anfeindend)* H. Ç. 180.

स्वञ्जातीय adj. = 2. स्वञ्जाति M. 11, 162. HARIV. 4074 (nach der Lesart
der neueren Ausg.). SPR. (II) 2878. 7274. fg. KATHĀS. 37, 144. 173.
PAÑĀT. 190, 21 (स्वञ्जातीय gedr.).

स्वञ्जात्य adj. desgl. MBH. 13, 2167. 2173. SPR. (II) 4689. PAÑĀT. 71, 11.

स्वञ्जित adj. *selbsterobert*: दिशो दश BHĀG. P. 7, 8, 11.

स्वञ्जेन्य adj. = स्वञ्जन्मन् भूमन् RV. 5, 7, 5.

स्वञ्ज् adj. (*sich leicht wendend*) *beweglich, gewandt*: Rosse RV. 4, 6,

9, 7, 56, 16. स्पशः स्वञ्जः मुदुषौ नृचनसः 9, 73, 7. Pūshan 6, 58, 4. (धर्मिम्)
मुप्रतीकं स्वञ्जं कृत्वाकम् 7, 10, 3.

स्वञ्जन adj. zur Erklärung von स्वञ्जम् NIR. 5, 7. von स्वर्क 11, 14.

स्वञ्जम् adj. = स्वञ्ज NAIGH. 4, 2. NIR. 5, 7. (धर्मिः) आ भानुनो यतते सू-
र्यस्यानुकूलो धृतपृष्ठः स्वञ्जाः RV. 5, 37, 1.

स्वञ्ज MED. g. 17 wohl nur fehlerhaft für सञ्ज.

स्वद्, स्वाठैयति = स्यद् (गत्यसंस्कृतसंस्कृतेषु) KAVIKALPADRUMA im
ÇKDr.; vgl. Dhātup. 32, 29.

1. स्वतत्त्व n. 1) *Selbstständigkeit, Freiheit, Unabhängigkeit* SPR. (II)
1373. — 2) *das eigene System, die eigene Schule* SUÇA. 1, 44, 10. 123, 5.
313, 14. — 3) *das eigene Heer* (nach dem Comm.) SUÇA. 1, 7, 17. — 4)
bei den Buddhisten *Bez. einer best. Lehre* (von der Selbstständigkeit)
WASSILJEW 319. fg. 324. fgg. 332. — 5) *Titel eines best. Tantra* Verz.
d. Oxf. H. 88, a, 5. 95, b, 26. ०तत्त्व 27. Notices of Skt Mss. 4, 255.

2. स्वतत्त्व 1) adj. (f. स्त्री) *selbstständig, frei, unabhängig, keine Schran-
ken kennend* (Gegens. परतत्त्व) AK. 3, 1, 15. H. 353. 521. LĀTJ. 8, 1, 16.
9, 7, 2. 11. MAITREJUP. 2, 4. 6, 18. NĀS. TĀP. Up. in Ind. St. 9, 162. स्वत-
तत्त्वाः त्रिषुः कार्याः SPR. (II) 808 (M.). JĀGĀ. 2, 16. P. 1, 4, 54. MBH. 1,
4719. 6579. 2, 1990. 12, 11915. 13, 35. 1497. fg. SUÇA. 1, 106, 20. KĀM.
NĪTIS. 11, 27. KATHĀS. 19, 29. 27, 63. 31, 53. 45, 58. DAÇAK. 2, 20. NĪLAK.
60. DAÇAK. 61, 10. BHĀG. P. 1, 6, 7. 3, 20, 11. 5, 18, 19. 6, 5, 19. 8, 12, 43.
PAÑĀT. 1, 13, 15. SARVADARÇANAS. 30, 17. 61, 15. fgg. 82, 10. ०बुद्धि adj.
VARĀH. BRH. S. 69, 17. ०वृत्ति HALĀ. 4, 93. पद् ein selbstständiges Wort
KULL. zu M. 6, 14. स्वरभक्ति Comm. zu TS. PRĀT. 21, 6. — 2) m. N. pr.
eines Kākravāka HARIV. 1217. 1234. 1254. — Vgl. स्वातत्त्व.

स्वतत्त्वा (von 2. स्वतत्त्व) f. *Selbstständigkeit, Freiheit, Unabhängigkeit*
SPR. (II) 4454 (M.). MBH. 13, 1498. KATHĀS. 43, 112. MĀRK. P. 125, 29.
मामकसंदर्भे नास्ति कापि स्व ० so v. a. *Originalität* Verz. d. B. H. No. 636.
— Vgl. भगवत् ०.

स्वतत्त्व्य् (wie eben), ०यति in seine Gewalt bringen, sich zu Willen
machen: प्रजाः स्वतत्त्व्या चक्रे RAGH. 17, 74.

स्वतत्त्वलेखन n. *Titel einer Schrift* HALL 151.

स्वतत्त्वसार desgl. Verz. d. Oxf. H. 239, a, 18. fg.

स्वतत्त्विक m. pl. *die Schule des Svalanttra* WASSILJEW 207. 317. fgg.
326. TĪRAN. 204. wohl स्वा ० zu lesen.

स्वतत्त्विन् adj. = 2. स्वतत्त्व MBH. 12, 6562. = स्वशास्त्रानुसारिन् NĪLAK.

स्वतत्त्वम् adj. (०वान् nom., ०वद्वाम् und ०वोभ्यम् TBH. — P. 7, 1, 83. 8,
3, 11. 7, 4, 48. Vārtt.) *selbststark, seiner Stärke sich bewusst*, αὐτάρχης:
die Marut RV. 1, 83, 7. 166, 2. 168, 2. 6, 66, 9. 7, 59, 1. ÇAT. Br. 2, 5, 2,
14. KĀTH. 36, 1. VS. 17, 85. 24, 16. KĀTJ. ÇA. 5, 1, 16. मनस् RV. 1, 159, 2.
186, 10. Indra 6, 22, 6. भुवस्तस्य स्वतर्वोः पायुर्यो 4, 2, 6. गिरिर्न य स्व-
तर्वो ऋष इन्द्रः wuchtig 20, 6. 1, 64, 7.

स्वतम् (von स्व) adv. 1) *statt des adj. स्वस्मात्*. स्वतो ऽशात् vom
eigenen Theile M. 8, 408. — 2) *aus sich (aus mir selbst, aus dir selbst*
u. s. w.), *von sich aus, von selbst* d. i. ohne Hinzutreten eines Andern
(Gegensatz परतम्, अन्यतम्): स्वतश्च्युतं वक्रिमिवाद्भिरम्बुदः (न शक्नोति
निर्वापयितुम्) RAGH. 3, 58. नक्षत्रं स्वतः । वदाम्येतत्प्रविश्यातः को ऽपि
जल्पयतीव माम् KATHĀS. 34, 56. तथा व्यक्तीकृतं स्वतः 43, 273. MBH. 3,